

Годишен абонамент 3 лева,
за странство 5 лева.
Шест години започва от месец
януари, годишно 60 броя
оповестения и реклами
Търговски, частни, сватбени
и пр по споразумение.
Приставени на III и IV стр.
по 6 ст на дума—двукратно,
а еднократно—4 ст. на дума.

НИШАВА

Седмичен Независим Вестник.

Редактор—Стопанинг: М. Хаджиев.

Всичко що се отнася до в-ка
реклами, писма, пари и пр
да се адресират до редакция
и „НИШАВА“—Цариград.

За частни изпрати се плати

Работен не се връщат

Издават се веднъж на седмица.

Един брой 5 стот.

Прѣдставителство

отъ печаторѣачницата на **Марко Голд-шайн**.—София за Цариградъ и околнота

сме поели и приемаме поръчки за всякакъв вид изработка, на печат, бланко, лега и фирми фирми за извадки на улични, надписи за кабинети на кметове, секретариати, учители, отбѣленя и пр. и пр.

Поръчките се извършават въ срокъ отъ 2-4 дена следъ

поръчката и ста-
чатъ чрезъ МИХ.

ХАДЖИЕВЪ—ЦА
РИБРОДЪ.

М. Хаджиевъ.

Адвокатътъ на директора П. Димитровъ.

Въ миналия брой на в-ка си ние дадохме мѣсто на обясненията на г. държавния агрономъ по въпроса за училищната градина, които той прѣтентивно бѣ озаглавилъ: „Свѣтлина върху статията Директоръ П. Димитровъ и училищната градина“. Дадохме имъ мѣсто, защото желяхме да услужимъ на обвиняемата страна, като ѝ дадемъ възможност да се защити, и още защото смятахме, че ѣма да бѣде безинтересно за читателитъ ни да чуятъ „оправданата“ на тѣзи, за които ѣма дѣй мѣстия въ града: *всички ги смятаме за виновни*. Наистина държавния агрономъ бѣше трето лице въ този въпросъ, засѣгнать съвбѣмъ странично отъ статията ни и не той прѣбваше да излъже съ обяснения. Такива ние чакахме отъ г. П. Димитровъ, като непосредствено обвинено и отговорно лице за станалото, но понеже той е прѣдпочелъ да постави друго да го защитава и понеже г. агрономътъ се бѣше нагърбилъ съ тази неблагоприятна работа, ние дадохме мѣсто на обясненията му.

Редъ ни е да кажемъ сега своята дума за тѣхъ.

Първото нѣщо, което прави впечатление въ обясненията на г. агронома, то е нервния характеръ, който имъ е далъ, а послѣ нахалството да утѣждавана нещърни работи и да отрича нѣща, видени отъ всички граждани. Раздражителността, съ която той се озѣрта по всички къшета да отвори автора на статията ни и да отдаде нему, на едно лице, а не на редакцията това, което се пишеше въ нея, показва едно неспокойство, което злѣ говори за каузата, що защитава. Ако той бѣше правъ, не бѣше му нужно да знае

и на нѣколко пѣти да под-сказва, че знае автора на статията ни и неговитъ „прикрити намѣрения“, „продиктувани отъ злоба и мѣстъ“. Достатъчно бѣше да докаже, че една градина се „постави въ редъ и исправностъ“, за да „служи на цѣльта“, като се изкоренятъ дървчетата отъ нея и частъ отъ тѣхъ сезлоупотрѣбватъ, а другата се остави да изсъхне или измързне, както направилъ хааяния му г. П. Димитровъ. Останалото не е важно, толкова повече, че статията ни не бѣше прѣдадена като чуждо мѣстие, а бѣше таква на редакцията. Но агронома е чувствувалъ нужда да намѣси личния елементъ въ оправданата свои и на г. директора, защото иначе, безъ това, само съ фактитъ, които говорятъ противъ тѣхъ, му е било трудно да се защитаватъ и е схващалъ, че защитата му ще излъже постна.

Това е единъ манеръ къмъ който прибѣгватъ само непочетни хора.

А г. агрономътъ е прибѣгналъ и къмъ единъ другъ такъвъ манеръ. За да докаже, че той правилно е постановилъ, като е отклонилъ комисията да състави актъ за прѣдѣлка на прѣдѣтъ, причисели отъ хааяния му на училищната градина, г. агрономътъ твърди, че П. Димитровъ е ималъ право да върши каквото си иска съ градината. Той е директоръ на прогимназията, а ако г. директора е шефъ на прогимназията, не е ли нево като бѣлъ дѣнъ, че той е шефъ и на училищната градина?—се прошепка г. Думановъ.

Слѣдователно какъ ще му се състави актъ? Ако той е присвоилъ частъ отъ поверения му имотъ (говори за откраднатитъ дървчета, Б.

Внимание!

Отъ 3 години е прѣнесена отъ странство въ България, водата „Алушина“—нужна за пране и миене на дрѣски, която по своето прѣимущество далече надминава всички други способи за пране, които консумиратъ изгаране на много дърва, врѣме, и трудъ.

Съ познатата вече „Алушина“ прането се извършва при три най бързи, леки и икономически способи:
Първи способъ: Изпирване на дрѣхитъ съ хладка вода съ съвършено малко обилнованъ сапунъ изпирване отъ водата, подължне често бѣли дрѣски отъ цѣтнитъ, вѣднѣнитъ и фанелитъ, които се поставятъ въ хладка вода съ алушина разтворена, прѣсѣтито 1 литръ алушина на 50 литри хладка вода, киселене бѣлитъ дрѣски до 3 часа въ раствора, следъ това белъ да се туря сапунъ или друга вода се изтъркватъ добръ въ раствора и минаватъ въ студена вода за изпирване и сушка.

Втори способъ. По същия начинъ се ператъ и киснатъ ношно врѣме, само раствора е вече 1 литръ алушина на 50 литри хладка вода.

Трети способъ. Тоже по същия начинъ етвѣ цѣлото пране или на малки дѣца, паязари и др. при разтворъ 1 л. алушина на 50 л. врѣла вода съ киселене само 1 до 1 и пол часъ. Раствора може да се прави и по реалкъ, тоже и редѣтъ за киселенето се измѣня, това е вече опитността на самата дрѣ машина, която отъ нѣколко пранета ще схване правилното употребяване.

Осѣнитъ това прането се дезинфекцира. Миятъ се още съ алушината бѣли дрѣски и разни нечисти сълове, стѣкла на крѣчмари, прозорци (ажамове), обаче, следъ това се измиватъ добръ съ чиста вода.

Обръщаме вниманието на г. г. читателитъ, които не сж изпитали този способъ за пране, да се обърнатъ къмъ **Г-нъ ГЕОРГИ МИНОВЪ, книжарь въ гр. Цариградъ,** който има депозитъ отъ същата вода отъ

И-ТА БЪЛГАРСКА ФАБРИКА НА БР. К. РОГАЧЕВИ—СОФИЯ.
ОСНОВАНА ПРѢЗЪ 1908 ГОДИНА.

Рекламирайте чрезъ „Нишава“

Пархутенъ сапунъ „Хигиенъ“

Единичното най-сигурно средство противъ пархутъ

СЪ ПРИЯТЕНЪ И АРОМАТИЧЕНЪ ДЪХЪ скъпѣеменно полезенъ за унищожение на въсякакъ видъ: ПЪПКИ И ЛИПЕН ПО КОЖАТА НА ТЪЛОТО. **Цена 1 левъ.**

Анализирани и одобренъ съ № 1459 отъ 14/II 1912 г. на Дирекцията за опазване общественото здраве.

Само съ едно употребление ще се унищожатъ! Намира се за продажъ при: Г. Миновъ и Бр. Пейчови—Царибродъ.

Главенъ депозитъ за Царибродъ и околнота: **Георги Андоновъ.**

Хотелъ „ВИЕНА“

Въ центъра на столицата, до минералнитъ бани и трамвайната спирка (прѣдъ кафене „Македония“), **открихъ ХОТЕЛЪ „ВИЕНА“** съ 40 легла в ебеганто обитирани стаи, отъ които повечето съ по едно легло

Хотелътъ има електрическо осветление, централно водно отопление, единственото прѣпоръчано отъ медицината, телефонъ, бърза прислуга и строга фамилярна честност.

Поради много умѣренитъ цѣни, хотелътъ е достъпенъ за всѣкого.

3—20 Сѣдържателъ: **Василъ Фотевъ.**

Подъ наемъ

давамъ двѣ къщи, находящи се на улицата „Царъ Симонъ“ до училището В. Левски съ по 3 стаи, кухня и антре.

Споразумение: **Димитръ Г. Угларевъ.**

РЕДАКЦИЈАТА НА В. НИШАВА АБОНИРА-ЖЕЛЯЮЩИТЪ НА РАЗНИ ВЪСТНИЦИ И СПИСАНИЯ.

Р.), то той съ това е извършилъ едно углавно прѣстѣпление и неговото началство нека го прѣдаде въ ръцѣтъ на прокурорската власт, но за Бога, какво общо може да има всичко това съ закона за лозарството и овоцарството?!...

Тѣй възкликнава г. Думановъ и туря нѣколко удивителни на краи на мисълта си.

А това е едно безчестие. Ние вече казахме, че г. директорътъ, макаръ да е „шефъ“ на прогимназията, не е никакъвъ „шефъ“ на училищната градина, която

се управлява отъ учителската съветъ,—едно тѣло по високостолцо по иерархия отъ г. директора—и че, съдвоятелно, г. директорътъ, както и кой да било другъ, неупълномощенъ отъ съветъта да се разпорѣжда съ нея, е отговоренъ за дѣйствиата си, като частно лице. Но да приемемъ, че софизмътъ на г. агронома е правъ и че г. директорътъ, по силата на своето положение, има право да се разпорѣжда съ градината, като „шефъ на прогимназията“.

Това подобрява ли въ нѣщо положението му? Това негово право се простира само до тамъ, до гдѣто не е почналъ да злоупотребява съ него. Залови ли се въ злоупотребления, той е отговоренъ, и въпреки удивителнитъ на г. агронома, въ конкретния случай по законъ за лозарството и овоцарството.

Г-нъ агронома казва, че училищната градина е прѣдначена да служи на прогимназията „както ѝ служатъ разнитъ други кабинети (физически, химически и пр.)“. Да приемемъ, че е така. Но, ако г. директора, който е „шефъ на прогимназията“, вѣдѣе въ нѣкой отъ „другитъ кабинети“ и съ безумието, съ което изкорени училищната градина, изпочуни машинатъ и уредитъ на тѣзи кабинети, може ли лицето, което ще бѣде назначено отъ властитъ да оцѣни загубитъ, да каже: „За Бога“, ако г. директора е причинилъ нѣкакви врѣди на прогимназията, той съ това е извършилъ углавно прѣстѣпление; дайте го азъ него на прокурор. власт, но що го давате мене? Прѣдседатели на една такава комисия не би билъ държавни агрономъ, защото нѣма да се оцѣняватъ фиданки и овоцни дървета, а нѣкой другъ, който ще опрѣдѣля

загубитъ не по цѣноразписа на закона за овоцарството, и по тоя на физическитъ или химически уреди и апарати, ала това промѣнява ли същността на работата?

Комисията, въ която бѣ назначенъ да прѣдседателствува г. Думановъ, имаше задача да прѣцѣни загубитъ, които г. директора на прогимназията е нанесълъ на единъ общински имотъ—училищната градина; цѣноразписътъ на тия загуби се намира въ закона за овоцарството и по него ти трѣбваше да извърши оцѣнката си. Г-нъ Думановъ заявява въ обяснениата си, че „прѣтендира да познава добръ закона за лозарството и овоцарството“. Не се съмняваме. Защото, ако не познава и него, не знаемъ какво друго би могълъ да познава. Но ако той въпреки това не си е изгълнилъ дължността, като прѣдседател на комисията по закона за овоцарството, това показва, че той е поставилъ квартиранскитъ си чувства по горѣ отъ закона. Другояче не може да се обясни поведението му въ тоя случай. Той съвѣта да се даде г. П. Димитровъ на „прокурорскитъ власти“, да се заеме „началството“ му съ наказанието му, да се направи всичко друго, но не това, което не му е било възможно да направи: оцѣнка на дърветата.

А какъ би могло да стане това? За да се заведе дѣло, нали е нужна оцѣнката на една авторитетна комисия, които да опрѣдѣли загубитъ? Какъ другояче би могло да се заведе дѣло? Ние питаме, ако г. Думановъ бѣше поставенъ да заведе тона дѣло, ако той напримѣръ бѣше една прокурор. власт, за каква сума щѣше да заведе дѣлото?

Нека не е въпросъ за водене на дѣло. Да речемъ, че „началството“ поискане

Горизонт

8

РАДКА ОВЧАРКА.
(Въ Давид, Лоза и Видеа).

И трѣна той отъ жалобни мисли унесенъ,
И тихо, и тъжно зане скърбна пѣсенъ:
—О, Момко млади, овчарно мила,
Сутринъ, юга стадо накло карашъ
Къмъ рудиян, къмъ падина,
Една ще пѣсенъ ти жалобна да оѣнешъ
За Радка, млада овчарка,
Въ ноцъ синѣна, прѣзъ майски денъ,
Тукъ подъ моитъ клоне,
Отъ града момъскитъ красенъ,
Що ва село идваше често,
Съ думи лукави отъ него бѣ зан-

Въ дѣственъ сабѣ, ти му... пристана
На „други“ денъ съдѣ любовни съгъ,
Кога момъскитъ красенъ невести се
Радка забегна далечъ и чужбина
В' страни немални из рѣка многозна
Сяга дѣтския повѣри—в' обятитъ ѝ сѣри с...
...И още джѣтъ пѣсенъта недопелъ,
Викъ страшенъ полето огласи.
Чело момконо съсъ кърванъ ногъ се
оръси.
И хука той съ разбита мечта
Тамъ далечъ нейде къмъ стърмината...
Отъ този денъ никой го не виде
Рудо стадо безъ стуганитъ изире.
Салъ вечеръ и' потайна доба
Веднажъ и' годината, внощъ незнайна,
Луната кога грѣе пълна, синѣна,
Радка изапаала подъ клонетъ на дѣба,

А той, момъка, в' стърмината горѣ
тамъ,
Вередъ скалитъ непристѣжни, свира
съ кавала самъ—
И пѣтъ двамата тогазъ, пѣтъ:
—Ти, прѣзъ кървани съзи пѣсебъ,
Произлитнето на свонта сѣдба:
За грѣхътъ що стори прѣдъ своя
татко,
Грѣхъ и прѣдъ върно либе, очаря
мила,
Дѣто на полята, роса за цвѣтита,
Нейна върва радостъ—нѣчна мла-
доостъ.
—Той—пѣе и той;
—Пѣе—съсъ каналъ чудесенъ
—На—любовта една—дѣла небесенъ
Пѣе, на прѣстане
Сетѣтъ, чакъ сетѣтъ, пакъ подхване,
Нѣ не вече върва пѣсенъ, а друга

ХРОНИКА

по административен ред да подведе под отговорност г. директора. Какъ и кой ще му опрѣдѣли сумата до която трѣбна да се простре тая отговорност?

Не е ли безцелно, да се поддържа, че не само връда, но даже прѣстъпление има завършено съ единъ общественъ имотъ, а когато дойде да се прѣцѣни това прѣстѣпление, да се правятъ разни софизми за прѣбриването му?

Ние просто не можемъ да разберемъ дързостта, съ която г. агронома влиза да твърди публично най нелицитни работи за себе си и да обвинява други въ безвѣрностъ. Той твърди какво *не е настоявалъ прѣдъ членовете отъ комисията, че не е нанесена вреда отъ дѣйствието на г. директора въ градината*. Тая връда е неспътна. Признава, че е отказалъ да се занимава съ въпроситъ: кога сж извадени дървчетата, *како сж извадени, колко време сж стояли на открито, како сж засадени, ще се призоватъ ли или не и пр. и пр.*, защото като комисия не трѣвало да се занимава съ тия въпроси, а когато ние го обвинихме, че е изнасилалъ науката си за да зашиги г. Димитрова, той пише, че редакторътъ ни скропалъ *»съ безвѣрностъ«* това обвинение!

Е, добръ. Ние питаемъ, ако длъжността на г. агронома, като прѣседател на комисията, не е била да прѣцѣни открадатитъ отъ хазияна му дървчета, дѣяние което признава, че съставлява *прѣстѣпление*; ако тази му длъжностъ не е изисквала да прѣцѣни и се занимае съ въпроситъ: кога и какъ сж извадени останалитъ дървчета, колко време сж стояли открито, како сж засадени, ще се призоватъ ли и пр. — ние питаемъ *каква е била*

длъжността на този агрономъ? Да състави протоколъ ли, въз основа на който общината да издаде свидетелство за честностъ на г. Димитрова?

»Сис (пече да може)«. Длъжността на г. агронома, като прѣседател на комисията бѣше да прѣцѣни загубитъ отъ дѣйствието на г. директора въ градината, *безъ да разглежда отговоренъ ли е той за тия загуби*. Той въпросъ щѣше да остане за разглеждане отъ сждилищата или »началството« на г. директора, защото само тия двѣ мѣста, а не г. агронома, сж компетентни по него. Той се уръжда отъ принципитъ на правото, а не отъ закона за овошарството, по който може да е компетентенъ единъ агрономъ. Въместо това г. Думановъ е размишлялъ положението си, като е седналъ да разглежда, като сждил, а е оставилъ на »прокурор. властъ« и »началство« да бждатъ компетентни по овошарскитъ и градинарски въпроси. Нима това може да се направи добросъвестно и нима е свокойна съвѣстъта на г. агронома, като го е направилъ?

Продавамъ ПРЪСНО ОВЧО МАСЛО, СИРЕНЕ, КИСЕЛО И ПРЪСНО МЛЪКО, СЪ НАЙ УМЪРНИ ЦѢНИ, А ТАКА СЖЩО И ГАСЕНА ВАРЪ (киречъ).

Давамъ къща подъ наемъ съ двѣ стай и кухня, дворъ съ бунаръ, на ул. »Иосифъ I« до прогимназията. Василь Лазовъ—бакалинъ до моста.

Негасена варъ (киречъ) се намира за продажъ при Кръсто Радоиковъ—Царибродъ.

Въ негово отжествие продава Коста Ивановъ.

печтъ тажектъ немѣ...
А тамъ въ безбрежно синитъ простори,
Надъ мъглитъ, облаци милолетни, въ безъ конечността,
Гдѣто трѣветътъ руменъ простира се на зората,
Душитъ имъ печални отелтне,
Сивали се въ душа една
И тѣй тѣгата имъ горѣстна
Обръщала се въ радостъ надземна.

К р а й.

Бѣлградъ. Богомиръ Якичъ. Стоката пристигна, Болевски.

Това е секретъ на тукашнитъ скучачи—агенти по прѣрещане на жива стока—хора замиващи за Америка.

Съ горното съдържание е написана и подадена на 8 того телеграма отъ единъ царибродски гражданинъ до сензѣвната агенция на пѣтници за Америка, Богомиръ Якичъ, Бѣлградъ.

Новия начинъ за прѣвездане на емигрантитъ е прѣминаването прѣзъ границата кой какдѣто може и зборенъ пунктъ въ Пиротъ, гдѣто тукашнитъ агенти ги събиратъ на групи и експедираатъ за по натагѣтъ.

Назначенъ е отъ 1 того за книговодителъ съ 150 л. мѣсечно, при тукашния Зем. Б. Клонъ, г. Н. Тошевъ, който и постѣпи на работа.

За градска акушерка при Царибродската община е назначена отъ 1 т. г-жа Сивка х. Котева.

Уволенъ е г. К. Радоиковъ, паспортния приставъ при царибродската гара, вмѣсто когото на 3 того доле новоназначения г. Бехтеревъ.

На 4 того доде въ града ни, окр. уч. в-ръ г. Кертевъ, по разсѣждане на кля. учителъ за изникналитъ раздори помежду имъ и причинитъ за да сж въ голѣми взранияци и двата лагеря. Тоже е разпиталъ и граждани по задигане овошнитъ дървчета изъ училищната градина отъ страна на директора.

Визита въ домътъ на г. Ем. Начевъ сж направилъ на 5 того, прѣдъ обѣдъ г. Кертевъ окр. уч. в-ръ дошелъ по разсѣждане и г. П. Димитровъ директора на прогимназията.

На 6 того двама войници докараха 8 души емигранти за Америка, родомъ отъ прѣславско, които били заловени отъ военитъ власти при поста Одорочи. Царибродскии окол. и-тъ ги е прѣрипалъ на соф. градоначалникъ за по наташно негово разпорѣждане.

Колосадачното д-во въ града ни имѣ събрание на 7 того, въ което се занима съ колосадачната форма, знамето и уреждане начина по откриване сезона на 25 т.

Взето е рѣшение при хубаво време да се освѣти знамето и слѣдъ молебна да се пусятъ въ надбѣгване до с. Желюша и обратно. Желяницитъ членове и който прѣвъ надбѣга да бжде знаменосецъ. Ще се далятъ и три награди.

Ако благодарителства времето, царибродскитъ граждани ще иматъ тоя денъ едно хубаво забавление на чистъ въздухъ.

Пристигналъ е въ града ни военния лѣкаръ г-тъ Д-ръ Кабакчиевъ, който ще замѣства временно около 2 седмици г. Д-ръ Михайлова. Установилъ се е въ хотелъ »България« гдѣто приема и болни.

Тръпски Окр. Сждъ ще заседава на 28 того въ Царибродъ, по дѣлото за убийството на Пейчо Ив. Мургаши, образувано противъ тогавашнитъ органи на властъта за изнудване на свидетели. Ще бждатъ разпитани около 60 души хора.

Годишно събрание свѣтка пчеларско д-во въ Царибродъ утрѣ, недѣля въ 11 ч. прѣдъ обѣдъ въ училището »Хр. Ботевъ«.

Дневнитъ редъ: 1) приемане новия уставъ; 2) отчетъ за настоятелството; 3) избирание ново настоятелство и 4) разни.

Право на гласъ ще иматъ членоветъ, платили чл. взноски за 1912 год.

Хигиеническия съвѣтъ би трѣвало да се занимае съ въпроса: кой е хвърлявалъ около 4—500 умрѣли кокоски подъ моста на Лукаващата рѣка къмъ с. Желюша и му наложи необходимо наказание. Кажатъ, че стадо свини въ с. Желюша яли тия кокоски и затова умирали.

Пролѣтъта и тукъ захвана да разбуджа маждитъ сърца. Ежевечерно къмъ софийския имѣтъ правятъ амурени разходки момичета отъ града съ разни офицери, желяничари и се загърчатъ въсно.

Това за свѣдене на родителитъ.

Почти всѣки денъ ученицитъ отъ 1-тъ класове при прогимназията се пусятъ 10—15 минути по рано отъ опрѣдѣленото време. Ако продължава това и сж прѣдъ ще бждемъ принудени да посочимъ тая, която правятъ подобни опущения.

Що въ нековѣтъ проклѣна.
Оногова, кой поруга
Честъта на Радка, млада овчарка:....
И пѣнтъ тѣй, двамата пѣягъ,
Пѣсенъ на своята тѣга...
А случилъ ли се ижтнѣкъ да замъркне-
При джба клонестъ, въ го, ре и стърмнината,
Пѣсента да слуша той ще остане,
Доръ на истокъ не весте се зората....

Небе щомъ съ кърванъ блѣсъкъ се обаѣ
Пѣсенъта въ замира, в' тре-

